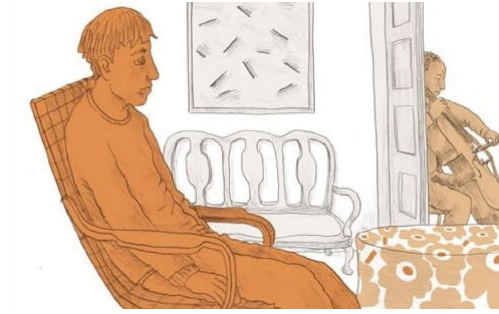

NUMMER 9

NYHEDER ▾ ANMELDELSER INTERVIEW ▾ FEATURE ▾ PODCAST ▾ SERIER ▾ BLOG ▾ KONTAKT ▾

Kammerspil fra provinsen

9. april 2021 af Morten Tjalve

1

DET MÅ DU SELV OM

999999

Forfatter og tegner: Johan Krarup

Forlag: **Cobolt**

Form: 192 sider i farver, indbundet

Vejl. pris: 249 kroner

Udgivelsesår: 2021

Udgivelsesland: Danmark

Hvis du gik i folkeskole i 1980'erne, så er der en god chance for at du vil kunne genkende store dele af Johan Krarups selvbiografiske *Det må du selv om*. Forhåbentlig kun i det ydre og ikke i selve handlingen om at vokse op i et hjem, hvor forældrene kun er til stede proforma og humøret generelt ligger et stykke under middel.

Tegneserien følger Johan i et års tid fra syvende til ottende klasse. Han bor i Middelfart med sine to søskende, der kun spiller perifere roller, samt forældrene der i kraft af deres mentale, og delvist fysiske, fravær spiller vigtige roller. I bund og grund sker der utroligt lidt i *Det må du selv om*. Johan øver klaver, men gider egentlig ikke. Så starter han med større succes til karate, hvor den mandlige træner også bliver en erstatning for den manglende autoritet og faderfigur i hjemmet. Ved siden af spiller han rollespillet *Dungeon & Dragons* og passer sin skole med de skriftlige afleveringer, der rider ham som en mare.

29

At der ikke altid sker det helt store, er der dog også en pointe i *Det må du selv om* foregår dengang man rent faktisk godt kunne kede sig. Så når Johan på en hel sides ni billeder sidder i en lænestol og bare får tiden til at gå med at dreje rundt og skubbe bøger i reolen ind med sine fødder, så er det lige så meget et tidsbillede som et selvportræt. Derfor er der også en særlig glæde ved en tegneserie, der laver et portræt

SØG

 Søg

NYESTE KOMMENTARER

- Anders til [Radio Rackham: Dansk Tegneserieråd](#)
- Frank Bruun Madsen til [Radio Rackham: Dansk Tegneserieråd](#)
- Matthias Wivel til [Radio Rackham: Dansk Tegneserieråd](#)
- Jakobsen til [Radio Rackham: Dansk Tegneserieråd](#)
- Henrik Rehr til [Radio Rackham: Dansk Tegneserieråd](#)

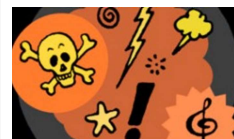
FIND OS PÅ FACEBOOK

Synes godt om side Del

9 Nummer 9 - magasin for omkring en uge siden

Der er gang i diskussionen om Dansk Tegneserieråds knockout i Radio Rackham, hvor to nuværende bestyrelsesmedlemmer tørner sammen med to stiftere. Lyt med og find ud af hvad der egentlig foregår her:

NUMMER9.DK

Radio Rackham: Dansk Teg...

Radio Rackham kigger nærmere p...

SENESTE INDLÆG

SM Special: Serieblade ud af skyggen

21. maj 2021

1

Radio Rackham: Dansk Tegneserieråd

16. maj 2021

91

Frank Quitely, Mark Millar og Jupiter's Legacy

12. maj 2021

2

Totalforbudt på Fyn

10. maj 2021

1

Nutidig science fiction

9. maj 2021

0

af 1980'erne set fra en drengs synsvinkel, for de af os, der var i samme båd. Omvendt vil man med de kritiske briller savne nogle større udsving på spændingsskalaen.

Der er nu drama i *Det må du selv om*, det er bare i form af stille krusninger på overfladen. Johan elsker at tegne, men Sune i klassen er endnu bedre til det. Den gode ven Lars går en klasse under Johan, hvilket ikke er noget problem, da klasserne på friskolen er sat sammen to og to. Men da Johan rykker til 8. klasse, bliver Lars hængende i 6.-7. og samtidig inviteres Johan med til rollespil af de "store" drenge, der ikke synes Lars hører hjemme i den sammenhæng. Stort drama? Nej, på ingen måde, bare helt almindelige dilemmaer i en helt almindelig drengs liv.

Karate bliver langt hen ad vejen Johans redning. Pludselig til en prøvetime i karateklubben oplever Johan at få ros fra en voksen, en ukendt og lokkende ting, så naturligvis skal han gå til karate. Derhjemme undgår primært Johans far alle beslutningsprocesser og henviser i stedet til moren, der måske nok har lidt lettere ved det, men alt for ofte bliver Johan kastebold mellem forældrene eller ender bare med selv at måtte bestemme. Interessen for hvad Johan render og laver kan nemlig ligge på et meget lille sted – særligt faren er komplet fraværende i sin manglende interesse for noget som helst, der har med Johan at gøre. Så længe han ikke forstyrrer, kan han få lov at passe sig selv. Der bliver Lars' forældre modsætningen, da de rent faktisk taler med og interesserer sig for, hvad Lars og Johan har at sige.

Samtidig skåner Johan heller ikke sig selv. Man kan godt være et stille, dumt svin – bare fordi det er sådan, man nu engang er i den alder. Så Johan finder det helt naturligt, at Lars ikke skal med til Dungeons & Dragons og kan slet ikke forstå, at Lars ikke gider høre om spillet efterfølgende. Johan er heller ikke den mest eksemplariske storebror, hvilket han giver flere eksempler på undervejs. Det er en fin skildring af en alder, hvor man ofte har hovedet lidt for langt oppe i sin egen røv til at tage sig af andre. Desværre gælder det samme for Johans forældre, der har for travlt med deres egne liv, til at involvere sig i deres søns. Karakteristisk nok for det stille drama i tegneserien, bliver et dramatisk opgør fra Johans side, da han lader frustrationerne gå ud over en potteplante, der får en omgang karatehug.

Der er ikke mange grin i *Det må du selv om*. Det er dybt alvorlig ungdomstristesse. Hvilket sådan set er ret usædvanligt for Johan Krarup, der ellers nok har fået smilemusklerne aktiveret i både sit seneste større værk *Styrelsen* eller det nu hedengangne *Fiesta Magasinet*. Nu er intentionen dog en anden, nemlig at vise den svære fase mellem barn og voksen, hvor de fraværende forældre gør alting endnu sværere, mens Johan kæmper for at få og holde på venner, fritidsinteresser og glæden ved at tegne. Uden på nogen måde at ville røbe, hvor det ender, så skal man ikke sætte næsen op efter en pludselig happy end.

I forhold til tidligere er Krarups tegninger blevet væsentligt mindre karikerede og der er en mere detaljeret persontegning end i fx *Styrelsen*. Samtidig er den i farver, hvilket absolut er en styrke. Hvor hans tegninger førhen nogle gange kunne virke lidt flade, er der et helt andet liv og en fin dybde i dem nu. Derudover gør han en dyd ud af ikke at bruge lineal, så alt fra borde eller gulvbrædder over vægge til biler er en lille smule rystede i stregen. Havde han været instruktør og *Det må du selv om* en film, var den optaget med håndholdt kamera. Effekten er dog lidt det samme her, det er ikke så stift og konformt og giver i stedet lidt liv og charme til historien.

Der er næppe tvivl om, at nogle vil finde *Det må du selv om* på grænsen til at være kedelig. Det er et kammerspil med forstadsrealisme anno 1980'erne i Danmark. Er man indstillet på dette, så er det til gengæld et ret fint tidstypisk portræt man får leveret sammen med det stille drama om at vokse op uden støtte fra sin familie. Har man selv været barn/ung i perioden, så kan man utvivlsomt også nikke genkendende til dele af tidsporrettet, selv om man også sagtens kan kritisere Krarup for at være lidt for lukket om sig selv og sin egen historie.

Autofiktion, Cobolt, Det må du selv om, Fiesta Magasinet, Johan Krarup, styrelsen

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Morten Tjalve

◀ [FORRIGE ARTIKEL](#)
[Hazard og manga](#)

[NÆSTE ARTIKEL](#) ▶
[Den, der hvisker, lyver - måske?](#)

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE